

Str. 122. v. 4. Tamošnji stavek utegne se krivo razumevati. Zrak pritiska na obe odprtini z isto močjo (njijini višini se le malo razlikujeta). Zračnemu tlaku nasproti dela v vsakem kraku tlak kapljevine na dno, ki je sorazmeren višini AC oziroma DC. Voda teče iz tistega kraka, kjer je ta protitlak večji. — Sledeča opazka o Cerkniškem jezeru je jako umestna v slovenski fiziki.

Str. 147. v. 17. zg. „Ako je izvor svetlobe večji nego temno telo“, je polna senca stožkovito omejena, dvojna senca pa že nastane, ako svetita vsaj dve različni točki.

Str. 149. Vrsti 12. in 13. sp. se smeta brez škode izpustiti; sicer pa moti v spodnji vrsti tiskarski pogrešek „4krat“ mesto „2krat“.

Str. 151. v. 7. zg. Mesto „do trdnega telesa“ naj stoji „do površja drugega telesa.“

Str. 155 v. 6. sp. Mesto „za goriščem“ beri „pred središčem“.

Str. 227. Omenja se telefon. Koristno bi bilo vsaj kratko opisati ga. Njegova porabnost se priznava od dne do dne bolj in v malo letih ne bo mesta, katero ne bi njegove žice preprezale, kakor zdaj telegrafске zemeljsko površje.

Str. 34. Dušikova gostota je 0.972, ne pa 0.791. Par drugih tiskarskih pogreškov ne omenjam, ker resno ne motijo.

Zunanja oblika knjige je jako ugodna, papir in tisk brez vsake graje; tiskarju naše popolno priznanje.

Ker so se odličnosti knjige v jako kratkem času oficijalno že priznale, imam izreči še iskreno željo, naj bi se ne le v srednjih šolah, temveč tudi med narodnim učiteljstvom in slovensko inteligencijo sploh prav hitro udomačila. Prijatelju Senekoviču pa izrekam v imenu slovenskega naroda najtoplejše zahvalo na njegovem trudu ter mu čestitam na vspešnem delu, o katerem smemo zopet reči, da je naše.

Fr. Hauptman.

Cesar v Ljubljani.

„Bela“ Ljubljana še nikdar ni zaslužila tega lepega svojega pesniškega imena tako, kakor te dni, ko se pripravlja z iskrenim navdušenjem vzprejeti ter z verno ljubeznijo počestiti presvetlega cesarja in gospodarja svojega Nj. V. Franca Jožefa I., kateri 11. julija pride med verni svoj narod slovenski, da vojvoda kranjski in presvetli cesar in gospodar avstrijski vzprejme iz nova navdušeno prisego neomahljivo zvestega naroda slovenskega, prisego, da je vedno pripravljen svojo

kri in življenje svoje žrtovati za presvetlo vladarsko rodovino Habsburško, pod katere vselej pravičnim žezlom je prebil že dolgih šeststo let, ki so mu prinesla mnogo sreče in mnogo veselja, a nikdar večje sreče in večjega veselja nego za slavnega vladanja zdanjega cesarja in gospodarja Franca Jožefa I., pod katerim narod slovenski v materijalnem in duševnem oziru na vse strani vspešno in blagonosno napreduje kakor še nikdar poprej.

Kdor je videl Ljubljano lani in kdor jo vidi danes, komaj jo spozna, tako je že zdaj, ko pišemo te vrstice, vsa olepšana in prenovljena. In ko bi naša stolica slovenska svoje lojalnosti in svoje verne vdanosti presvetlemu gospodarju svojemu ne bila nikdar poprej in nikoli drugače že z dejanji kazala: že te vsestranske, radovoljne in velikanske priprave za dostojen vzprejem preljubljenega vladarja morajo pričati, da v beli Ljubljani prebiva zvest, plemenit in za Avstrijo in njenega cesarja iskreno navdušen narod.

Med tistimi, ki hoté dostojno vzprejeti presvetlega vladarja, imenovati nam je v prvi vrsti čestito duhovščino našo. Vse cerkve ljubljanske so krasno ponovljene; tako stolna cerkev sv. Nikolaja, za katero so se letos na prostoru nekdanjih škofovih gospodarskih poslopij naredili lepi vrtni nasadi, a sprednjo stran je z lepimi freskami ozalšal znani slikar naš g. Wolf. Tudi frančiškanska cerkev je po vztrajnem naporu g. gvardijana p. Kalista Mediča zunaj in znotraj vsa ponovljena ter olepšana s freskami slikarja Wolfa in patra Aleksandra Robleka. Nunska cerkev je primerno svojemu veličastnemu zlogu belkasto-rumeno pobarvana; po požvrtvovalni oskrbi svojega župnika gosp. Rozmana je tudi sv. Jakoba cerkev vsa na novo ometana s svetlozelenim ometom; dobila je nove izvrstne orglje, izdelane po g. Goršiči in nove klopi, katere je naredil gosp. Vidmajer; ravno tako je gosp. župnik Karun zunaj in znotraj olepšal že itak krasno trnovsko cerkev. Kar je erarskih, deželnih in mestnih poslopij, vsa se svetijo v novi, elegantni opravi. In tudi privatne hiše so do malega vse novo pozidane, pobeljene, pobarvane. Zadnje dni je stalo toliko odrov po ulicah, kakor bi se vse mesto iz nova zidalo. Obrtniki vsake vrste so z delom preobloženi in dela se noč in dan; vsak hoče svojo hišo, svoj vrt, svojo prodajalnico, svoje stanovanje, svojo firmo imeti lepo narejeno in očejeno; drugod se delajo velikanske priprave za občno razsvetljavo. In mestni magistrat popravlja pómost po vseh cestah in ulicah. Ljubljana ti je te dni kakor mravljinčje gnezdo.

Vrhu tega se od južne železnice po Dunajski cesti, Šelenburgovih ulicah in Kongresnem trgu do deželnega dvora (Burg), kjer bode stanoval cesar, ob cesti postavljajo po 13 metrov visoki, rudeče-belo po-barvani mlaji, po 5—10 metrov vsak sebi. Na teh mlajih bodo vse slavnostne dni vihrale črno-rumene (državne), rudeče-bele (habsburške), belo-zelene (mestne) in belo-modro-rudeče (deželne) po celih 9 metrov dolge zastave. To ti je krasen drevored samih pisanih zastav! Ravno taki mlaji z zastavami so postavljeni po Marije Terezije (Celovski) cesti do Kolizeja, po Bregu, po Krakovskem nasipu in po Šolskem drevoredu ob Ljubljani, pod frančiškansko cerkvijo, po Emonski in Cojzovi cesti, in napósled na cesarja Jožefa in sv. Jakoba trgu.

Na Dunajski cesti je med L. Tavčarjevo hišo in deželno bolnico narejen po načrtu mestnega inženirja g. Wagnerja krasen slavalok v staro-rimskem zlogu; vrhu njega bode stala veličastna „Carniolia“, katero je posebno lepo ustvaril domači umetnik g. Zajec. Ta slavalok bode stal nad 3500 gld. Na Kongresnem trgu med Zvezdo in deželnim dvorom stoji do 25 metrov visoka soha, narejena po načrtu g. stavbinskega svetnika Potočnika, in vrhu sohe stoji na zlati krogli z oljno vejico v roci „Angelj miru“, v veličastnem zlogu prekrasno narejena podoba g. podobarja Zajca. Stojalo bode imelo te napise: „Viribus unitis“; „Hrast se omaja in hrib, zvestoba Slovincu ne gane“; „Ich will Frieden haben mit Meinen Völkern!“ Ta skupina, na katero bode imel cesar razgled iz svojega stanovanja, stala bode okoli 2400 gld.

Posebno okrašen bode biser ljubljanskega mesta, hladna „Zvezda“, katero je umetni vrtnik g. Korsika v pravem pomenu besede izpremenil v eksotičen vrt. Tu je od raznobojnih cvetic narejen velikanski deželni grb orel kranjski, z zlato-modrim polumesecem čez prsi; tu se strmečim očem kaže od samih cvetic sestavljen avstrijski dvoglavi orel s cesarsko krono na glavi; tu je od belih, modrih in rudečih cvetic narejen narodno-slovenski pahalnik, tu se sveti od cvetic narejena zvezda itd. Vrhu tega pa je med drevesi razstavljenih v raznih podobah mnogo raznovrstnih redkih južnih cvetic in drevesec. Likajo se tudi mestni spomeniki, tako v prvi vrsti mestni vodnjak na Glavnem trgu, katerega je 1751. l. izdelal slavni umetnik Francesco Robba. Vodnjak ima jako lep basin, na katerem stoji piramida, okrog nje pa so od kararskega mramorja izdelani trije geniji, ki točijo vodo ter predstavljajo tri od-delke kranjske dežele Gorenjsko, Notranjsko in Dolenjsko. Navesti bi mogli še mnogo, mnogo lepih priprav, ako bi nam to prostor dopuščal.

Smelo trdimo, da odkar se narod slovenski čuti in zaveda svoje narodne individualnosti, še nikdar svoje ljubezni in svoje verne vdanosti do vladarske rodovine Habsburške ni kazal s takim radovoljnim navdušenjem, dobro vedoč, da baš cesar Franc Jožef I. mu je ustvaril vse pogoje lepšemu in vspešnejšemu razvoju te svoje individualnosti.

Dne 11. julija ob $\frac{1}{2}$ 4. uri popoldne bode prestopil presvetli cesar mejo kranjske dežele pri Trbovljah, kjer bo postavljen krasen slavelok. Letam ga bode pozdravil gospod deželni predsednik baron Winkler. Tisti trenutek, ko prestopi presvetli vladar mejo kranjske dežele, to je dne 11. julija ob $\frac{1}{2}$ 4. uri popoldne, bodo po ukazu g. knezoškofa dr. Krizostoma Pogačarja zapeli zvonovi po vseh farnih in podružnih cerkvah vse Kranjske ter zvonili bodo do 4. ure, tako da i zadnji ubogi pastir na visocih planinah zna, da je zdaj Nj. V. presvetli cesar in gospodar v Kranjski.

Na ljubljanskem južnem kolodvoru bodo pričakovali cesarja na peronu častna četa domačega polka barona Kuhna šte. 17 z zastavo in godbo, višji vojaški dostojanstveniki, g. deželni glavar grof Thurn z deželnimi odborniki gg. Dežmanom, Deteljo, Murnikom in dr. Vošnjakom, gospod knezoškof dr. Pogačar z duhovenstvom, gospodje deželni poslanci, gospod župan Peter Grasselli z mestnim zborom ljubljanskim. V prostoru pred peronom bode stalo 50 najlepših ljubljanskih deklet. Vse gospodične bodo oblečene jednako v rumenkasto-belih (crème) oblekah in v jednake barve klobukih, vsaka s svežim šopkom v roki; jedna izmed njih (gospodična Grassellijeva) pokloni cesarju tudi šopek cvetlic.

Cesar se bode potem med zvonjenjem vseh zvonov in grmenjem topov na ljubljanskem Gradu odpeljal v mesto ljubljansko v svoje stanovišče in sicer v sledečem redu: v prvem vozu se vozi župan ljubljanski, takoj za županom Nj. V. presvetli cesar, za njim cesarsko dvorno spremstvo (nad 100 osob) in potem deželni glavar Kranjske grof Thurn z deželnim odborom. Ob cesti od železnice do deželnega dvora bodo delali špalir: mestne oborožene garde iz Novega Mesta, Kostanjevice in Krškega blizu 200 mož, ljubljanski in domžalski veterani vsi v uniformi nad 300 mož, „Sokol“ nad 100 mož, dijaki srednjih šol ljubljanskih, razna slovenska pevska in bralna društva nad 400 mož, nemški filharmonični pevci in telovadci kakih 100 mož, prostovoljna gasilska društva vse Kranjske kakih 300 mož, udje katoliško-rokodelskega, delavskega in obrtnega društva, vsi z znamenji, in kakih 200 najlepših in

največjih vojakov. Vsi zavodi in vsa društva to se ve da pridejo s svojimi zastavami. Za špalirjem bode na tisoče naroda, ki bode gotovo svojega preljubljenega vladarja navdušeno pozdravljal. Na več prostorih se bodo za gledalce postavili tudi odri.

Dne 11. julija ob 8. uri zvečer bo baklada in serenada raznih društev in došlih z dežele deputacij. Naročil je slavnostni odbor 1200 bakelj. Zastopanih bode pri serenadi nad 200 slovenskih pevcev z vse Kranjske, kateri bodo peli pod vodstvom gospoda Vojteha Valente cesarsko himno in slavnostno himno, katero je po besedah Simon Gregorčičevih zložil gospod F. S. Vilhar. Pevci filharmoničnega društva, katerih bode okoli 80, bodo peli tudi dve slavnostni pesni. Baklada bode velikanska, kajti udeležilo se bode iste gotovo nad 20.000 ljudij na raznih prostorih in vrhu tega šest godeb, namreč dve vojaški, (kajti jedna pride iz Celovca), godba novomeske garde, tržaška veteranska, litijska, ljubljanska godba prostovoljnega gasilnega društva. Sprevod se bode pomikal od južnega kolodvora po Dunajski cesti, Šelenburgovih ulicah, preko Kongresnega trga do deželnega dvora, in potem po Gosposkih ulicah mimo deželne hiše preko Turjaškega trga, kateri bo krasno po štirih velikanskih plinovitih kandelabrih razsvetljen; dalje čez Breg, čez sv. Jakoba most in trg, čez Stari in Mestni trg na cesarja Jožefa trg, kjer se baklaši raznih društev pogasivši svoje baklje razido.

V četrtek 12. julija zjutraj ob 8. uri bode v stolni cerkvi sv. Nikolaja slovesna sv. maša, katero bode stregel z mnogim duhovenskim spremstvom premilostivi g. knezoškof dr. Pogačar sam. Presvetlemu cesarju bode v okrašen in lepo razsvetljeni stolni cerkvi pripravljen prostor pod novim in bogato izdelanim baldahinom, kjer ima sicer sedež gospod knezoškof dr. Pogačar. Tudi spremstvo presvetlega cesarja bode sedelo na odličnih navlašč pripravljenih posebnih prostorih. Pri sv. božji službi bode navzočni tudi vsi cesarski in deželni uradi, vojaštvo, deželni zbor, mestni zastop i. t. d.

V cerkvi bode podčastniki domačega polka baron Kuhn št. 17 vzdržavali red. Pred cerkvijo pa bode stal bataljon domačega pehotnega polka baron Kuhn št. 17 z zastavo in godbo in ljubljanski veterani z zastavo in godbo. Premilostivi gospod knezoškof dr. Pogačar, v polnem ornatu in v spremstvu stolnega kapitla, župnijske duhovščine in gospodov bogoslovcev vzprejme presvetlega cesarja pri vratih stolne cerkve, pokloni mu „asperges“ in ko bode Nj. V. pri sv. Rešnjem Telesu odmolilo, stregla se bode slovesna velika sv. maša. V istem tre-

nutku, ko cesar zapusti svoje stanovišče v deželni dvor, zapeli bodo zvonovi vsega ljubljanskega mesta, oznanjujoč da se pelje presvetli vladar v stolno cerkev k božji službi; isto tako bodo zvonili, ko se vrne po maši v svoje stanovanje v deželni dvor. Pri sv. maši se bode pela slavnostna maša, katero je na novo zložil g. A. Förster. Glavne momente sv. maše bode pred cerkvijo postavljeno vojaštvo naznanjalo s strelom, kateremu bodo odgovarjali topovi na ljubljanskem Gradu.

Ob 10. uri dopoldne bode Nj. V. presvetli cesar vzprejemati začel razne poklanjajoče se mu deputacije. Prvi bode vzprejet kranjski deželni zbor. Deželni glavar grof Gustav Thurn bode o tej priliki Nj. Veličanstvu prebral najprej v slovenskem, potem v nemškem jeziku addresso deželnega zbora, katera se potem krasno izdelana izroči Nj. Veličanstvu. Na to pride na vrsto predstavljanje dvornih dostojanstvenikov, duhovščine, katero bode vodil milostivi g. knezoškof dr. Krizostom Pogačar, c. k. vojaštva, zastopnikov raznih mestnih zastopov, v prvi vrsti mestnega zbora ljubljanskega pod vodstvom župana P. Grassellija.

Popoldne ob 3. uri bode ogledoval cesar razne zavode.

Zvečer ob 8. uri bode slavnostna predstava v popolnoma obnovljenim in slovesno razsvetljenem gledališču. Peli bodo tam pevci ljubljanske čitalnice in filharmoničnega društva skupno cesarsko himno, najprej jedno kitico v slovenskem, drugo v nemškem jeziku. Pevcev bode skupno do 300.

Potem bodo slovenski pevci sami peli slavnostno pesen, katero je zložil g. S. Gregorčič, a uglasbil g. Fr. Grbec. Filharmoničnega društva pevci pa bodo peli svojo slavnostno nemško pesen. Predstavljale se bodo po jako odličnih osobah tudi tri žive podobe. Prva bode kazala, kako izroča cesar Rudolf na državnem zboru v Avgsburgu 27. dec. 1282. svojima sinovoma Albrehtu in Rudolfu vojvodino Avstrijsko, Kranjsko in Štajersko; druga kaže grofa Andreja Auersperga v bitki pri Sisku; tretja alegorična pa zvestobo in ljubezen kranjskega prebivalstva do presvetlega cesarja in Habsburške rodovine. Zanimljivo je, da bode v drugi podobi grofa Andreja Auersperga predstavljal potomec te rodovine gospod grof Alfonz Auersperg, c. kr. pomorski častnik v pokoji.

Cesar bode le nekoliko časa navzočen pri predstavi v gledališču, potem pa se bode vozil po mestu, da si ogleda razsvetljavo. Razsvetljava bode izredno krasna in veličastna in smelo trdimo, da Ljubljana še ni videla kaj jednacega. Vse prebivalstvo, od najbogatejšega do najubožnejšega meščana, dela velikanske priprave. Omenjamo le, kar smo dozda

mogli pozvedeti. Zvezdni drevored bode gotovo najkrasneje razsvetljen, kajti namesto zdanjih plinovitih svetilnic bodo povsod gorele plinove baklje, vsa drevesa pa bodo preprežena z dratom, na katerih bode obešeno na tisoči in tisoči balonov v raznih barvah, posebno lepo v sredi pred monumentom slavnega Radetzkega, kjer se bodo združili od vseh strani baloni v lepo sestavljeno zvezdo.

Ob krajih drevoreda bodo postavljene v obilnem številu krasno razsvetljene tulpe v raznih barvah, tako da bode pogled na Zvezdo res čaroben, kakor ga more kazati le redko katero mesto v Avstriji, posebno če še dostavljamo, da bode obdan spomenik „Angelj miru“ na Kongresnem trgu od štirih velikih plinovitih bakelj in da bode gledališče res izredno krasno razsvetljeno. Na gledališči se bosta kazali v plinovem ognju imeni presvetlega cesarja Franca Jožefa I. in presvetle cesarice Elizabete, nad obema imenoma dva svetla orla, a nadkriljujoč vse velika krona obstoječa od petnajstih zvezd, katera je vsaka sama že krasna, v skupnem svitu pa bode gotovo napravljala čaroben vtis.

Na Turjaškem trgu bode gorelo tudi mnogo plinovitih bakelj in posebno lepo bode okrašena in razsvetljena stanovska hiša, kjer stanuje gospod deželni predsednik baron Winkler, kjer bodo imeli ministri Taaffe, Pino in Falkenhayn svoje stanovišče in kjer bode presvetli cesar vzprejemal deputacije in delil avdiјence. Res morje lučic bode videti na poslopji mestnega magistrata, katerega vnani zidovi vsi so prepreženi s plinovimi cevmi, iz katerih bode sijalo na tisoči in tisoči lučic. V sredini poslopja bode videti od plinovega ognja napravljeno ime presvetlega cesarja, nadkriljeno s krono; vrhu tega pa bode rotovško poslopje izredno lepo okrašeno z grbi, venci in zastavami.

Jako lepo razsvetljeno bode tudi poslopje g. Ferdinanda Mahra, kjer je znana kupčijska šola. V velikih črkah bode od plina kazala gaslo našega presvetlega cesarja: „Viribus unitis!“

Ravnotako se za razsvetljavo frančiškanske cerkve, cerkve sv. Nikolaja in ljubljanskega Grada delajo velike priprave.

Na vseh hribih in holmcih okrog Ljubljane, tudi na Krimu, isto tako na gorenjskih in kamniških gorah bodo goreli tisti večer v istini velikanski kresi.

Dné 13. julija ob 7. uri zjutraj bode presvetli cesar na Fužinah ogledal si v Ljubljani bivajoče vojaštvo. Ob 10. uri bodo splošne avdiјence, potem od 3. ure počenši ogledovanje raznih zavodov.

Ob 4. popoldne se pelje presvetli vladar na strelišče ljubljanskih strelcev blizu Rosnic. Tam se bode nekoliko časa mudil in tudi streljal na lepo, v spomin šestoletnice umetniški izdelano tarčo, katera se bode s cesarskim strelom v društvu hranila v večni spomin. Od strelišča pa se pelje presvetli cesar k narodni veselici, katera se bode vršila na mestnih travnikih pod Turnom (Tivoli) in za katero se delajo velikanske priprave. Stavijo že zdaj lepe zgradbe od lesa, za katere je načrte izdelal dunajski arhitekt in slikar g. Bakalovič. Tu stoji v bližini Turnskega gradu krasni cesarski paviljon, iz katerega bode cesar ogledoval ljudsko veselico, lepa restavracija za kavo in slaščice blizu istega, salon za ples, potem prostorni paviljon za godbo in pevce, katerih bode slovenskih nad 200, dve keglišči, strelišče, drogovi za telovadbo, poleg tega pa ima nakazano blizu 100 gostilničarjev in prodajalcev raznih stvari svoje prostore. Pri narodni veselici bode sviralo šest godeb, pevci slovenski in filharmoničnega društva bodo peli, predstavljala pa se bode Nj. Veličanstvu tudi kmetska kranjska ženitev v lepih narodnih kostumih in napósled bode mimo cesarjevega paviljona sprevod, v katerem se bodo združili razna društva z zastavami in prebivalci iz vseh krajev Kranjske v svoji narodni noši. To bode res izredno lep sprevod, kakršnega morebiti mnogo stoletij ne bode več videti. V tem sprevodu boš videl Krakovčana in Trnovčana ljubljanskega v stari, zdaj že redki noši, krepkega Gorenjca v lični obleki, belega Kranjca in Kočevarja v svojih kostumih. Postavljenih je tudi več plešišč, kjer se bode sukal Gorenjec z Dolenjko, Krakovčan z belo Kranjico, mestna gospodična z bohinjskim kmetom, Sokol, ljubljanski „turnar“ z Gorenjko, novomeški, krški ali kostanjeviški gardist z ljubljansko brhko Slovenko. To bode gotovo čarobna podoba, sestanek vse Kranjske, vse Slovenske, kajti i naših bratov s spodnje Štajerske, Goriške, Istre in Koroške ne bomo pogrešali v krogu veselih slovenskih državljanov, poklanjajočih se svojemu preljubljenemu vladarju. Zvečer v mraku bode velikanski ognjemet, ki bode kazal imena Nj. V. cesarja in cesarice, državni in kranjski grb itd.

Dne 14. julija zjutraj ob 6. uri bode presvetli cesar ogledal razne vojarne in vojaške zavode, tako bolnico, pokrito konjušnico itd. Ob 10. uri dopoldne se položi v navzočnosti Nj. Veličanstva in vseh dostojanstvenikov, društev in deputacij temeljni kamen novemu deželnemu muzeju „Rudolfinum“ ob Lattermanovem drevoredu in Tržaški cesti. Tu bode nagoovoril cesarja deželni glavar grof Thurn in prvosednik kranjske hranilnice g. Aleksander Dreo, gospod knezoškof ljubljanski pa bode temeljni kamen

blagoslovil. Potem bodo peli pevci slavnostno himno, vsa društva in deputacije s svojimi zastavami pa bodo defilirale pred Nj. Veličanstvom. Popoldne bode ogledaval cesar od 3. ure počenši zopet razne zavode in naprave. Obiskal bode, kolikor se do zdaj zna, c. kr. veliko realko in gimnazijo in mestno ljudsko šolo na Cojzovem Grabnu, razne cerkve, kaznilnico na Gradu, hiralnico sv. Jožefa, Lichtenturnov zavod za sirote deklice in Vincencijev zavod za sirote dečke, tobačno glavno fabriko, ki bode v ta namen izredno lepo, samo s tobačnim perjem okrašena, in kjer bodo vse delavke čedno oblečene, s šopki v rokah čakale presvetlega cesarja, jedna pa mu bode v narodni kranjski obleki poklonila šopek cvetlic. Obiskal bode tudi Tschinklovo kanditno fabriko in Samassovo c. kr. zvonarno in fabriko za brizgalnice. Za bivanja Nj. Veličanstva v Ljubljani bode tudi razstava goveje živine in poljedelškega orodja na mestnem travniku blizu Koslerjeve pivovarne. Za to razstavo so obširne zgradbe že postavljene. V poslopji c. kr. velike realke v prvem nadstropji pa bode razstava domačih kranjskih izdelkov, starinskih stvari in prehistoričnih najdeb z ljubljanskega barja in z Vač, kjer so se zadnja leta našle imenitne prazgodovinske stvari. Ta razstava bode jako bogata, posebno ker je v njo poslal g. Strahl iz Stare Loke najlepše komade svoje krasne zbirke in so po posredovanji gospoda knezoškofa cerkveni predstojniki doposlali jako lepe cerkvene starine. A ponašati se bode mogla Kranjska tudi z vezilnimi izdelki idrijskimi, s slamnatimi izdelki domžalskimi, in tudi Ribničanje bodo poslali lepe izdelke svoje domače obrtnije. Sploh se mora trditi, da bode v tej razstavi videti vse, kar Kranjska lepega hrani od starih dob in kar zdeluje lepega in koristnega nje prebivalstvo v sedanjem času.

V nedeljo 15. julija se pelje presvetli cesar iz Ljubljane v Logatec in od tam v Idrijo, kjer si ogleda v ta namen krasno razsvetljeni rudnik. Iz Idrije se pelje preko Logatca ob 3¹/₄. v Postojno in tam obišče postojinsko jamo. Otvoril se bode o tej priliki v krasno razsvetljeni jami posebni, še le pred kratkim najdeni novi oddelek te čudovite jame, kateri bode krščen z imenom presvetlega vladarja v spomin šeststoletnice. V Logatci, v Idriji in Postojini se narod pripravlja dostojno vzprejeti in pozdraviti svojega vladarja.

Ob 5¹/₂. ure popoldne se vrne cesar v Ljubljano, kamor dospe ob 7¹/₂. uri.

V ponedeljek 16. julija zjutraj ob 7. uri se odpelje cesar v Kamnik, kjer si ogleda cesarsko tovarno za smodnik; ob 11. uri pa preko Crk-

ljan v Kranj, kjer se bode mudil od $1\frac{1}{4}$. do $1\frac{3}{4}$. in si ogledal cerkev, šolo i. t. d. Tudi iz Kamnika in Kranja se nam poroča, da je ondu vse na nogah in da se za dohod cesarjev delajo velike priprave. Iz Kranja se odpelje preko Radovljice v Lesce in od tod v Begunje, kjer bode ogledal žensko kaznilnico, iz Begunj pa v Bled. Tu bode presvetlega cesarja pri slavaloku pozdravil blejski župan gospod Wester. Stanoval bode cesar v Mallnerjevem hotelu. Zvečer bode razsvetljava jezera, lepa, kakeršne dozdej še nihče ni doživel. Svirala bode po jezeru se vozeča vojaška godba iz Ljubljane in zažgal se bode ognjemet, ki stoji do 1200 gld. Povsod po hribih okrog Bleda, tudi na Triglavu in Stolu, pa bodo goreli velikanski kresi. V torek 17. julija ob $5\frac{1}{2}$. uri zjutraj se vrne presvetli cesar preko Trbiža v Ischl.

Mi želimo iz vsega srca, da bi osrečujoče navzočnosti Nj. Veličanstva na Kranjskem ne kalila niti najmanjša, bodisi vremenska, bodisi drugačna neugodnost, in da bi presvetli cesar in gospodar iz bele Ljubljane in lepe Kranjske nesel s seboj živo preverjenje, da v vsej mogočni Avstriji nima naroda, ki bi mu bil verneje vdan, nego mu je vselej in vsak čas v sreči in nesreči zvesti narod slovenski!

A. A.

Slovenski glasnik.

Nové knjige slovenske. Habsburški rod. Spomenica, da je minilo 600 let, kar je Kranjska in Štirska združena s preslavno Habsburško vladajočo rodovino. Slovenskej mladini sestavil Ivan Tomšič, učitelj na c. kr. vадnici v Ljubljani. Natisnil in založil Karl Rauch na Dunaji 1883, 16, 31 str. Ta dobro sestavljena in prijetno pisana patrijotična knjižica je olepšana s podobami Habsburškega gradu, cesarja Rudolfa I., Albrehta I., Maksa I., Ferdinanda I., Leopolda I., Marije Terezije, Jožefa II., Franca I., Franca Jožefa I. in cesarjeviča Rudolfa ter stoji s pošto po 12 kr. izvod. 50 iztisov stoji po 4 gld. 50 kr., 100 iztisov 8 gld. in 1000 iztisov 60 gld. Opozorujemo nánjo osobito vsa šolska oblastva po Slovenskem. Dozdej se je je poprodalo že 10.000 iztisov in pripravlja se drugo izdanje. —

V gorskem zakotji. Povest. Spisal Anton Koder. To povest obseza 4. snopič Krajčeve „Narodne biblioteke“, katero svojim čitateljem spodobno priporočamo.